

[Holmberg.]

er nævnt, idet der regnes med uændret trafik. Jeg tror egentlig, at DSB — man kan sige desværre — forregner sig, for det gælder jo nemlig her, at kilometerprisen begynder at blive meget, meget høj — vi kan sige 20 øre på fællesklasse sådan i store træk og 30 øre på 1. klasse — således at det bliver betydelig billigere at køre i sin egen vogn end med DSB, i alle tilfælde hvis der er flere i vognen; det er ganske indlysende, selv på de lange afstande. Men vi er også nået dertil, at hvis vi er 3-4 mennesker, der skal fra Simstedtovre i Jylland til København, er det billigere at leje en taxa end at bruge DSB, og selv når vi skal betale færgeruten og få en kop kaffe på færgen, er det stadig billigere, og efter forhøjelsen bliver det endnu billigere at leje en taxa fra Jylland til København end at bruge DSB. Jeg nævner det på ingen måde som en bebrejdelse mod DSB; jeg har bare villet drage det frem for dermed at gøre opmærksom på, at trafikken ændrer sig, og at der er en grænse for takstforhøjelserne, som man skal være lidt forsigtig med.

Enkeltheder med hensyn til takstforhøjelserne på de forskellige områder kan vi drøfte i udvalget, og dér vil jeg vende tilbage til forhøjelsen både på månedskort og ugekort; det er muligt, at vi også skal drøfte lidt nærmere prisen for kort til unge mennesker under 18 år.

Det er en selvfølge, at vi inden for venstre gerne vil være med til at skaffe balance, men isoleret bare at tænke på en stigning i billetprisen mener vi er for snævert. Vi har jo også trafikministerens ord for, at vi mangler en langsigtet planlægning, hvad angår trafik, og vi mangler også en analyse af forholdet mellem baner og biler. Det ville måske også være opportunt ligesom tidligere at drøfte ejerforholdet — jeg tænker her på DSB som et eventuelt koncessioneret selskab.

Til slut vil jeg sige, at vi afviser naturligvis ikke her at drøfte takstforhøjelserne, men vi ønsker også at tage ejerforholdet frem i forbindelse med det store underskud, som fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Ninn-Hansen: Lovforslaget er ikke opsigtsvækkende, vi har set noget tilsvarende flere gange tidligere. Det mest opsigtsvæk-

kende er egentlig datoen, den 19. april, for fremsættelsen. Tidligere lovforslag angående takstforhøjelser har været fremsat inden den skæringsdato, som man regner med for fremsættelse af nye forslag, den 15. marts, og når den ikke har været overholdt denne gang, er det, fordi regeringen har knyttet spørgsmålet om takstforhøjelserne til de forhandlinger om skatter og afgifter, vi havde i marts måned.

Det fremgik jo også klart ved afslutningen af disse forhandlinger, at man havde inddraget spørgsmålet om taksterne i dem, og at der var sluttet en aftale mellem socialdemokratiet og SF, der vedrørte dette spørgsmål, og først derefter får man så lovforslaget. Jeg ved ikke, om det er en fremgangsmåde, der egentlig passer ministeren for offentlige arbejder, at to partier på forhånd træffer aftale i forbindelse med et lovforslag, der så senere fremsættes. Jeg tror egentlig ikke, det passer ministeren, og jeg garanterer ministeren for, at det passer i hvert fald ikke det konservative folkeparti på nogen måde at skulle spille rollen som korrekturlæser for det forslag, for de synspunkter, man bliver enig om mellem socialdemokratiet og SF; det ønsker vi ikke, det vil vi ikke. Vi har altså efter den måde, hvorpå dette forslag blev til, ingen forhåndforpligtelse over for det, vi vil tage stilling til det i forbindelse med de udvalgsdrøftelser, vi skal have om forslaget, og vi vil her interessere os for, i hvilket omfang man har opfyldt det, som der er blevet givet tilsagn om, da vi sidste gang behandlede spørgsmålet om forhøjelser, om rationalisering, nemlig en gennemgribende rationalisering af statsbanerne. Jeg har for nylig været inde på det i forbindelse med et spørgsmål til ministeren og skal ikke gå nærmere ind på det her.

Vi vil selvsagt også hæfte os ved, hvad det betyder, at folk, der skal bruge toget for at komme til deres daglige arbejdsplads, må se, at deres omkostninger forhøjes med 20 pct. Det er meget rigeligt, selv i den periode, vi går ind i, hvor vi må regne med at der sker væsentlige prisforhøjelser. Vi vil interessere os for, at det kan blive billigere for dem, der må benytte toget til deres arbejdsplads.

Jeg så med stor interesse en mindretalsudtalelse i betænkningen fra det udvalg,